

آن ایفا کند. تشکیل کارگروه مالیاتی با حضور مدیران سازمان سینمایی و خانه سینما و وزارت اقتصاد و دارایی و کارشناسان مالیاتی از جمله راهکارهای راهبردی است که می‌توان بخشی از این مشکلات را مرتفع کرد.

◀ ساماندهی اکران و نمایش

یکی از چالش‌های مهم سینمای ایران که همواره در ادوار مختلف مدیریت سینمایی به‌مثابه گله و شکایت سینماگران مطرح بوده و هست، مسأله اکران و نمایش است که به‌عنوان شاخص و مصداقی از بی‌عدالتی سینمایی شناخته می‌شود؛ اینکه فرآیند و چرخه اکران و نمایش فیلم‌ها مبتنی بر نظم و عدالت ساماندهی نمی‌شود و همواره زیر سایه مافیای اکران قرار دارد. این مسأله از حیث ژانری هم مورد پرسش است. به این معنا که در معادلات اکران همواره فیلم‌های کم‌دی مورد حمایت بیشتری قرار گرفته و ژانرهای دیگر سینمایی زیر سایه سلطه آن قرار گرفته‌اند. محسن امیربوسفی، کارگردان و از اعضای هیأت‌رئیس خانه سینما معتقد است: «در دولت قبل فقط به دو گونه سینما توجه شد: تولید فیلم‌های عامه‌پسند کم‌دی که به‌نظر لازم هم بود و دیگری، فیلم‌های سفارشی که عملاً نیازی به فروش در گیشه نداشتند. درحالی‌که اکران سینمای اجتماعی و فیلم‌های بین‌المللی با توقیف‌های پیش‌آمده عملاً نابود شدند. اکران فیلم‌های اجتماعی در زمان خودش می‌توانست باعث شود که در کنار فیلم‌های کم‌دی پرفروش، فیلم‌های اجتماعی پرفروش را هم داشته باشیم. حتی همین الان هم همین نگاه وجود دارد. اکران این نوع فیلم‌های اجتماعی بخش زیادی از مخاطبان قهر کرده را به سینما برمی‌گرداند.» مصداق سخن امیربوسفی را می‌توان در اکران فیلم توقیف شده «علت مرگ نامعلوم» پیدا کرد؛ فیلمی که پس از سه سال توقیف بی‌دلیل در دولت پیش‌امسال اکران شد و مورد توجه و تحسین مخاطبان و منتقدین قرار گرفت.

◀ چالش‌های شورای پروانه ساخت و نمایش

رئیس سازمان سینمایی درحالی‌که بر نقش شورای پروانه ساخت بر ارتقای آثار سینمایی تأکید کرده که با تغییر اعضای این شورا، این پرسش‌ها مطرح می‌شود که آیا در دوره فعالیت شورای جدید، روند ساخت فیلم‌های کم‌دی و سختگیری‌ها در صدور مجوز ساخت فیلم‌های اجتماعی کاهش پیدا می‌کند؟ واقعیت این است که در دوره‌های اخیر شوراها پروانه ساخت و نمایش، تعداد اعضا - که گاهی بیشتر از پنج نفر می‌شد - محل مناقشه بود و الان شورا با پنج عضو فعالیت

صنعی انجام دادن به ابزاری نیاز دارد که یکی از آنها تأمین مالی است. متأسفانه ما به‌خاطر کمبود بودجه در یکی، دو سال گذشته به‌شکل واقعی نتوانسته‌ایم از فعالیت‌های فرهنگی، صنایع و پژوهشی اعضای صنوف حمایت کنیم. یعنی نتوانسته‌ایم به آنها بگوییم شما کارگاه و سمینار تخصصی برگزار کنید و ما هزینه آن را می‌دهیم. حمایت‌ها فقط در این حد بوده که با چای و شیرینی از میهمانان پذیرایی کردیم و عملاً به هیچ‌کدام از مسائل نتوانستیم ورود کنیم». اما مهم‌ترین مشکلات صنایع سینماگران را باید در مواردی مثل قراردادهای بیمه‌ای، حقوق بازنشستگی، بیکاری و... جست‌وجو کرد که حل آن نیازمند همکاری سازمان سینمایی و صندوق اعتباری هنر و مساعدت آنهاست. برخی از کارشناسان اقتصاد سینما معتقدند، راه‌حل اصلی ارائه لایحه‌ای است توسط دولت که سازمان سینمایی می‌تواند با تشکیل کارگروهی و با استفاده از کارشناسان خبره و نمایندگان خانه سینما، نقش اصلی را در به سرانجام رساندن

برای مثال بحث کارگردانان یا تهیه‌کنندگان اول می‌تواند به‌عنوان یک بحث صنایع مورد بررسی قرار گیرد». ازجمله مصادیقی که می‌توان برای تغییر در نظام تولید سینمایی داشت، گشودگی و بسترسازی‌های لازم برای بهره‌گیری از نیروی انسانی مستعد در شهرستان‌هاست. در حکم وزیر ارشاد به رئیس سازمان سینمایی هم به آن اشاره و بر فرصت‌سازی برای بروز و ظهور خلاقیت‌های سینماگران جوان در استان‌ها و توجه جدی به توسعه زیرساخت‌های سینما در استان‌ها بویژه شهرستان‌های کم‌برخوردار با مشارکت بخش‌های عمومی و خصوصی تأکید شده است. این رویکرد را می‌توان در گزاره مرکززدایی در تولید سینمایی هم صورت‌بندی کرد که در پس آن لزوم توجه و تقویت سینمای بومی و قومی هم مدنظر قرار می‌گیرد.

◀ رفع مشکلات صنایع و معیشتی

سینماگران

هیچ زمانی به اندازه امروز، سینمای ایران در نقطه فقر اقتصادی استقرار نیافته بود. حالا نه فقط سینما که سینماگران هم با مشکلات عدیده معیشتی دسته و پنجه نرم می‌کنند. به جز تعداد معدودی سلبریتی، اغلب اهالی سینما و اعضای صنوف سینمایی حتی خود سینما با مشکلات جدی مالی روبه‌رو است و سازمان سینمایی در اولین گام برای رفع مشکلات سینماگران و بالطبع جلب اعتماد آنها باید در این زمینه اقدامات جدی انجام دهد. همین چند روز پیش بود که خبر آگهی فروش کلیه یکی از فیلمسازان جوان رسانه‌ای شد و عمق این تراژدی را آشکار کرد. علی دهکردی، مدیرعامل خانه سینما در دیدار با رئیس سازمان سینمایی درباره مشکلات مالی خانه سینما که عاملی بازدارنده در رسیدگی به مسائل اصناف سینمایی است، گفت: «کار

سینما، هنری پویاست که همواره در یک مقاومت و ایستادگی به زایش خود دست زده و خود را بازتولید می‌کند. هنر از آن دست مقولاتی است که وقتی در راه به رویش بیندید از پنجره می‌آید و اگر پنجره را قفل کنید، از دیوار بالا می‌رود. این جریان پویا و سیال را نمی‌توان متوقف کرد